
La capitana -Galió

Autor:

Data de publicació: 05-11-2022

Història del naufragi El galió La Capitana

24 de març de 2012 (20:49 h.)

26 d'octubre de 1654, "quan alguna cosa comença malament és per alguna cosa". Si els espanyols que anaven a la Capitana haguessin fet cas dels "senyals", el vaixell no hagués reventat i no hauria tingut el fatal desenllaç que va provocar el seu enfonsament.

El Jesús Maria de la Nieta Concepción, conegut carinyosament com La Capitana, pesava 1.150 tones i tenia 44 canons de bronze. Era el galió més gran mai construït per al Rei Felip IV, i formava part de l'Armada del Mar del Sud.

L'octubre de 1654, La Capitana es preparava per salpar, però els seus problemes van començar abans que sortís del port. En una inspecció sense previ avís per part del Virrei del Perú, es van descobrir una gran quantitat de lingots i falques de plata a la cabina privada del Capità General Don Baltasar Pardo de Figueroa. Va ser detingut immediatament, deixant la nau sense capità. L'almirall es trobava en línia directa com a successor, però se li va ordenar abans navegar a Acapulco al galió Santiago.

Per tant, Francisco de Sosa va ser nomenat Capità General. El seu segon al comandament era Bernardo de Campos, qui era llavors l'encarregat del mineral de plata. Com a encarregat d'aquest mineral estava a càrrec d'inventariar tota la plata transportada a bord de la Capitana. Un cop el Virrei va determinar que no hi havia més productes de contraban, a la Capitana se li va donar permís per salpar

El 18 d'octubre de 1654, La Capitana estava llesta per salpar. No obstant això, el destí va intervenir quan el cable de l'àncora es va separar, enfonsant-se en el fons marí. La recuperació de l'àncora va portar tot el dia i entrada la nit La Capitana es trobava de nou llesta per poder salpar. Va sortir del port acompanyada d'un galió de 1.100 tones anomenat San Francisco Solano ("El Solano"). El viatge va resultar sense incidents fins a la nit del 26 d'octubre quan el guaita va veure els corsaris més endavant. Desafortunadament, els esforços perquè La Capitana eludeixi el perill només la va conduir a un gran escull davant les costes de Chanduy, Equador. Va colpejar fortament contra els esculls tres vegades, van perdre el timó i va començar a fer aigua.

Sense poder obtenir ajuda del Solano, se les van arreglar per conduir la nau a prop de la costa i la van ancorar a quatre i mitja brases d'aigua. En ancorar-la en aigües relativament poc profundes hi havia una millor oportunitat de salvar el seu tresor. Durant el rescat es va fer evident que hi havia molta més plata que el registrat a l'inventari. Aquesta discrepància va provocar una investigació per part del Virrei la qual cosa va ser seguida per nombroses detencions.

El fet que La Capitana es trobés amb massa sobrepès va dificultar granment els esforços de rescat. La majoria de les barres de plata i monedes es trobaven a la part inferior del casc i el pes de la càrrega apilada a la part superior del tresor dificultava encara més els esforços de salvament. Per empitjorar les coses, a la part superior de la càrrega es tenien 12 mil fardells de llana, tot i que la llana havia estat expressament prohibida a bord dels gal·lesos reials.

El rescat de la Capitana es va dur a terme des del 1654 al 1662. Es va recuperar una part però la majoria va quedar al fons del mar més de 300 anys, fins que fos descobert el 1997.

Monedes potosines venudes per internet

Si encara algunes persones dubten que part del tresor recuperat del galió espanyol La Capitana, enfonsat en territori equatorià el 1654, era bolivià; només ha de col·locar "Monedes La Capitana" en algun cercador d'internet.

Grande serà la seva sorpresa en constatar que desenes de pàgines d'empreses dedicades a la venda de monedes i bitllets al món, ofereixen "macuquines" i monedes encunyades a Potosí, amb una certificació original que pertanyen al pit rescatat del vaixell La Capitana.

Una d'elles és New World Treasures, on es mostra les fotos de tres monedes de 4 i 8 reals, els preus de venda de les quals oscil·len entre els 300 i 800 dòlars americans. De les tres, dues ja tenen el segell de venudes.

En cadascuna de les monedes es realitza una explicació detallada per als entesos en la matèria. No obstant, les dades mostren clarament que aquestes van ser encunyades a Potosí dos a tres anys abans de l'enfonsament del vaixell.

Les monedes de 8 reals tenen un pes de 24.5 grams i un diàmetre de 3.81 centímetres i les de 4 reals tenen un pes: 13,7 grams i un diàmetre de 3.04 centímetres.

Aquesta pàgina és només un exemple que mostra com s'han estat i es continuen venent monedes que van ser

encunyades a Potosí, i que formaven part de l'immens tresor americà que portava al seu ventre el galió